

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
20 päivänä joulukuuta 2001 *

Asiassa T-213/01 R,

Österreichische Postsparkasse AG, kotipaikka Wien (Itävalta), edustajinaan
asianajajat M. Klusmann, F. Wiemer ja A. Reidlinger,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään S. Rating, prosessiosoite Luxem-
burgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti lyk-
käämään 9.8.2001 tehdyn päätöksen COMP/D-1/36.571 täytäntöönpanoa ja
toissijaisesti kieltämään komissiota toimittamasta Freiheitliche Partei Öster-

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

reichs'lle asiassa COMP/36.571 annettua 10.9.1999 päivättyä väitetiedoksiantoja ja 21.11.2000 päivättyä täydentävää väitetiedoksiantoja,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

- 1 Kantaja on itävaltalainen luottolaitos, joka hallinnoi tytäryhtiöitään Itävallan postitoimistoissa sijaitsevien konttoreiden välityksellä, ja se on vuoden 2000 lopusta lähtien kuulunut BAWAG-konserniin.
- 2 Komissio sai 6.5.1997 tiedon asiakirjasta, joka oli otsikoitu ”Lombard 8.5” ja aloitti viran puolesta kyseisen asiakirjan perusteella EY 81 artiklassa tarkoitetun kilpailusääntöjen rikkomista koskevan menettelyn kantajaa ja seitsemää muuta itävaltalaista pankkia vastaan 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen [81] ja [82] artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus, EYVL 1962, 13, s. 204) 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3 Freiheitliche Partei Österreichs (jäljempänä FPÖ) toimitti 24.6.1997 päivätyllä kirjeellä komissiolle asiakirjan ”Lombard 8.5” ja pyysi EY 81 artiklan mukaisen kilpailusääntöjen rikkomista koskevan menettelyn aloittamista kahdeksaa pankkia vastaan. Kantaja ei kuulu näihin pankkeihin.

4 Komissio ilmoitti FPÖ:lle 26.2.1998 päivätyllä kirjeellä menettelyn COMP/36.571 yhteydessä ja neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä kuulemisista 25 päivänä heinäkuuta 1963 annetun komission asetuksen N:o 99/63/ETY (EYVL 1963, 127, s. 2268) 6 artiklan mukaisesti aikomuksestaan hylätä FPÖ:n pyyntö. Komissio perusteli kantaansa sillä, että ainoastaan henkilöillä tai henkilöiden yhteenliittymillä, joilla on asetuksen N:o 17 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu oikeutettu intressi, on oikeus esittää kilpailusääntöjen rikkomisen lopettamista koskeva vaatimus.

5 FPÖ vastasi 2.6.1998 päivätyllä kirjeellä, että se itse samoin kuin sen jäsenet toimivat talouselämässä ja että tästä syystä asia koski niitä taloudellisesti. Se ilmoitti suorittavansa päivittäin lukemattomia pankkioperaatioita. Tästä syystä se vaati uudelleen oikeutta osallistua kilpailusääntöjen rikkomista koskevaan menettelyyn ja tutustua esitettyihin väitteisiin.

6 Asianomaiset pankit toimittivat 16.12.1998 komissiolle menettelyn COMP/36.571 yhteydessä yhteisen tosiseikkoja koskeneen selostuksen, jonka liitteenä oli 40 000 sivua todisteita. Selostukseen liitettyssä kirjelmässään ne vaativat komissiota käsittelemään selostusta luottamuksellisena. Kirjelmässä todettiin seuraavaa:

”Liitteenä olevaan tosiseikkoja koskevaan selostukseen saavat tutustua kaikki pankit, joita menettely IV/36.571 koskee. Komissiota pyydetään asetuksen N:o 17 20 artiklan nojalla olemaan paljastamatta näitä tietoja kolmansille osapuolille.”

- 7 Komissio osoitti kantajalle 13.9.1999 päivätyllä kirjeellä 10.9.1999 päivätyn väitetiedoksiannon, jossa se totesi kantajan tehneen muiden itävaltalaisien pankkien kanssa kilpailunvastaisia sopimuksia asiakkailta — yksityishenkilöiltä ja yrityksiltä — perittävästä maksuista ja heihin sovellettavista ehdoista ja rikokseen tällä tavoin EY 81 artiklaa.
- 8 Kantajalle annettiin 6.10.1999 tilaisuus tutkia menettelyyn liittyneet asiakirjat. Tässä yhteydessä komissio ilmoitti kantajalle suullisesti aikomuksestaan toimittaa FPÖ:lle kaikki menettelyn yhteydessä esitetyt väitteet kuulemisesta tietyissä EY:n perustamissopimuksen [81] ja [82] artiklan mukaisissa menettelyissä 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2842/98 (EYVL L 354, s. 18) 7 artiklan mukaisesti.
- 9 Kantaja lähetti komissiolle samana päivänä kirjeen, jossa se katsoi, että väitteiden jäljennöksen toimittaminen FPÖ:lle ei sen mielestä ollut hyväksyttävissä. Se esitti, että FPÖ ei voinut vedota oikeutettuun intressiin, eikä sitä näin ollen voitu pitää asetuksen N:o 17 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna henkilönä, jonka etua asia koskee.
- 10 Komissio vastasi 5.11.1999 päivätyllä kirjeellä. Se ilmoitti, että FPÖ:llä oli pankin asiakkaana oikeutettu intressi saada tutustua väitteisiin asetuksen N:o 2842/98 7 artiklan perusteella. Se lähetti samalla kantajalle luettelon kohdista, joita ei ollut tarkoitus toimittaa FPÖ:lle.
- 11 Kantaja vastasi 17.11.1999 päivätyllä kirjeellä ja vastusti jälleen väitetiedoksiannon jäljennöksen toimittamista FPÖ:lle ja erityisesti sitä, että väitetiedoksianto toimitettaisiin kokonaisuudessaan lukuun ottamatta tiettyjen väitetiedoksiannossa nimeltä mainittujen luonnollisten henkilöiden sukunimiä tai nimien korvaamista heidän tehtäviään kuvaavilla nimikkeillä, minkä komissio oli

hyväksynyt 5.11.1999 päivätyssä kirjeessään. Tämän vuoksi FPÖ:n pyyntöä ei heti täytetty.

- 12 Menettelytavoista, jotka olivat olleet 10.9.1999 päivätyn väitetiedoksiannon kohteena, järjestettiin kuulemistilaisuus 18. ja 19.1.2000. FPÖ ei osallistunut kyseiseen kuulemistilaisuuteen.

- 13 Komissio antoi kantajalle 21.11.2000 tiedoksi täydentävän väitetiedoksiannon, jossa se totesi kantajan tehneen muiden itävaltalaisien pankkien kanssa kilpailuvastaisia sopimuksia ulkomaisten valuuttojen ja eurojen välisiin vaihtoihin sovellettavista maksuista.

- 14 Toinen kuulemistilaisuus pidettiin 27.2.2001. FPÖ ei osallistunut tähänkään kuulemistilaisuuteen.

- 15 Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja ilmoitti kantajalle 27.3.2001 päivätyssä kirjeessään, että FPÖ oli toistanut pyyntönsä saada jäljennös väitetiedoksiantojen niistä osista, jotka eivät olleet luottamuksellisia, ja että hän aikoi vastata pyyntöön myöntävästi. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja liitti kirjeeseensä luettelon, jolla hänen mukaansa taattaisiin liikesalaisuuksien suojeleminen ja jonka mukaan luonnollisten henkilöiden nimet ja tehtävien kuvaukset poistettaisiin. Lisäksi kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja ilmoitti, että FPÖ:lle toimitettaisiin ainoastaan 10.9.1999 päivätyn väitetiedoksiannon liite A, johon sisältyi luettelo, jossa mainittiin kaikki kyseiseen väitetiedoksiantoon liitetyt asiakirjat, mutta ei itse näitä asiakirjoja.

- 16 Kantaja vastusti 24.4.2001 päivätyssä kirjeessään jälleen väitetiedoksiantojen toimittamista.

- 17 Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja vahvisti 5.6.2001 päivätyllä kirjeellään kantansa, jonka mukaan molemmat väitetiedoksiannot toimitettaisiin FPÖ:lle lukuun ottamatta tiettyjä kyseisen kirjeen liitteinä olleisiin luetteloihin 1 ja 2 sisältyneitä tietoja, joiden se katsoi olevan luottamuksellisia. Hän lisäsi, että sitä, että FPÖ:lle oli annettu kantelijan asema, ei voitu riitauttaa erikseen.
- 18 Kantaja kehotti 25.6.2001 päivätyllä kirjeellä komissiota tekemään kannekelpöisen päätöksen.
- 19 Kantajalle annettiin näin ollen 9.8.2001 päivätyllä kirjeellä tiedoksi asiassa COMP/36.571 tehty päätös (jäljempänä riidanalainen päätös). Siinä todettiin muun muassa seuraavaa:

”Tutkittuamme uudelleen tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja olemme päättäneet ratkaista kysymykset, joista päämiehenne ja komissio ovat eri mieltä, samansuuntaisesti kuin 5.1.2001 päivätyssä kirjeessämme on esitetty. Päättöksemme perustelut ovat seuraavat:

1. Ei ole kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan vaan kilpailuasioista vastaavan komission jäsenen tehtävänä ratkaista komission nimissä, annetaanko henkilölle tai henkilöiden yhteenliittymälle asetuksen N:o 173 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun henkilön, jonka etua asia koskee, asema. Van Miert oli jo vuoden 1999 aikana tehnyt päätöksen FPÖ:n eduksi, ja Monti oli vahvistanut tämän päätöksen. [— —]
2. Se, että FPÖ:lle on annettu kantelijan asema asiassa COMP/36.571, on menettelyyn liittyvä oikeudellinen toimi, eikä se ole erikseen kannekelpöinen. Tätä päätöstä vastaan tehtävät huomautukset voidaan sitä vastoin esittää

vain sellaisen kanteen yhteydessä, joka nostetaan komission menettelyn päätteeksi tekemästä päätöksestä. Asetuksen N:o 17 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kantelun esittämistä koskevan oikeuden antamisesta seuraa asetuksen N:o 2842/98 7 artiklan mukaan [— —], että kantelijalle on toimitettava väitteistä sellainen versio, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja. Sillä, onko menettely aloitettu viran puolesta vai asetuksen N:o 17 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kantelun perusteella, ei ole merkitystä. Toisin kuin olette esittänyt, asetuksen N:o 2842/98 7 artikla on pakottava säännös. [— —]

3. [— —]

4. Edellä esitetyn perusteella on vielä ratkaistava se, mitä tietoja on poistettava 10.9.1999 päiväystä väitetiedoksiannosta sekä 21.11.2000 päiväystä täydentävästä väitetiedoksiannosta, jotta otettaisiin huomioon päämiehenne oikeutettu intressi liikesalaisuuksiensa ja muiden luottamuksellisten tietojen luottamukselliseen käsittelyyn.

a) Olette ehdottanut, että edellä mainituista kirjelmistä poistettaisiin asianomaisten itävaltalaisien pankkien nimet. Tältä osin on huomautettava, että oletettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen osallistuneen yrityksen nimi ei ole yhteisön oikeuden mukaan liikesalaisuus eikä sellainen luottamuksellinen tieto, jota olisi suojeltava. Asianomaisten pankkien nimien poistamisesta olisi joka tapauksessa tässä vaiheessa niille vain hyvin vähän hyötyä, koska niiden nimet joka tapauksessa paljastetaan menettelyn päättävässä komission päätöksessä. [— —]

b) FPÖ:lle toimitettavasta väitteiden versiosta on poistettava kaikki sisäiset tiedot, jotka saattaisivat paljastaa päämiehenne tämänhetkisen tai tulevan liiketoimintapolitiikan. Tässä yhteydessä on kuitenkin meneteltävä anka-

rammin, koska kyseessä ovat useiden vuosien takaiset tiedot. Tästä syystä kummastakaan väitetiedoksiannosta ei tarvitse poistaa mitään numero-tietoja. Henkilöiden suojaamiseksi toimitettavasta jäljennöksestä on poistettava kaikki tiedot, joiden perusteella asianomaiset luonnolliset henkilöt voitaisiin tunnistaa. Tämä merkitsee sitä, että näiden henkilöiden nimet ja tehtävät on esitettävä siten, että he eivät ole tunnistettavissa.

Jotta voitaisiin laatia 10.9.1999 päivätystä väitetiedoksiannosta ja 21.11.2000 päivätystä täydentävästä väitetiedoksiannosta sellainen versio, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja ja joka voitaisiin lähettää FPÖ:lle, alkuperäisteksteistä on poistettava liitteenä oleviin luetteloihin 1 ja 2 sisältyvät tiedot. Päätelemme nyt käsiteltävässä asiassa lähettämämme kirjeen perusteella teidän olevan yhtä mieltä näiden luetteloiden sisällöstä lukuun ottamatta ensimmäisen väitetiedoksiannon anonyymisyyttä koskevaa kysymystä.

Kaiken kaikkiaan katsomme näin ollen, että FPÖ:lle on toimitettava käsiteltävänä olevaa asiaa COMP/36.571 — Itävallan pankit koskevaa kannanottoa varten tällainen mukautettu versio 10.9.1999 päivätystä väitetiedoksiannosta sekä 21.11.2000 päivätystä täydentävästä väitetiedoksiannosta.

Tämä päätös on tehty tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksista 23 päivänä touko-kuuta 2001 annetun komission päätöksen 2001/462/EY, EHTY (EYVL L 162, s. 21) 9 artiklan 2 kohdan nojalla.

Pyydämme teitä ilmoittamaan viikon kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta, aikooko päämiehenne nostaa kanteen tästä päätöksestä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sekä esittää välimiihakemuksen kyseisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi. Komissio ei toi-

mita FPÖ:lle edellä mainittuja väitetiedoksiantoja ennen kyseisen viikon pituisen määräajan päättymistä.”

20 Kantaja nosti riidanalaisesta päätöksestä kumoamiskanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 19.9.2001 toimittamallaan kannekirjelmällä.

21 Kantaja esitti samana päivänä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittamallaan erillisellä kirjelmällä välitoimista päättävälle tuomarille nyt käsiteltävän hakemuksen, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan ensisijaisesti lykkäämään riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa ja toissijaisesti kieltämään komissiota toimittamasta FPÖ:lle asiassa COMP/36.571 annettua 10.9.1999 päivättyä väitetiedoksiantoa ja 21.11.2000 päivättyä täydentävää väitetiedoksiantoa.

22 Komissio esitti huomautuksensa tästä välitoimihakemuksesta 5.10.2001.

23 Asianosaisten lausumat kuultiin 8.11.2001 pidetyssä istunnossa. Istunnon lopuksi välitoimista päättävä tuomari kehotti komissiota ilmoittamaan, oliko se valmis hyväksymään sovintoratkaisuna sen, ettei se toimittaisi väitetiedoksiantoja FPÖ:lle ennen kuin pääasiassa on annettu ratkaisu, sillä edellytyksellä että kantaja sen vastineeksi suostuu nopeuttamaan menettelyä luopumalla vastauksen antamisesta ja vaatimalla asian kiireellistä käsittelyä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Välitoimista päättävä tuomari vahvisti komissiolle määräajaksi 15.11.2001, johon mennessä sen piti ilmoittaa kantansa.

24 Komissio ilmoitti 15.11.2001 päivätyssä kirjeessä, ettei se voinut hyväksyä ehdotettua sovintoratkaisua. Komissio ilmoitti sitä vastoin muuttavansa luottamuksellisiksi väitetyistä tiedoista maininnat, jotka koskivat kantajan erästä

korkean tason työntekijää ja jotka sisältyivät 10.9.1999 päivätyn väitetiedoksiannon 193 ja 215 kohtaan, samoin kuin maininnat, jotka sisältyivät 5.6.2001 päivätyn kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kirjeen liitteessä olevassa luettelossa 1 mainittuihin kohtiin.

- 25 Kantaja esitti huomautuksensa 15.10.2001 päiväystä komission kirjeestä 27.11.2001 lähettämällään faxilla.

Asian oikeudellinen tarkastelu

- 26 EY 242 ja EY 243 artiklan määräysten sekä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), 4 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan toimen täytäntöönpanon lykkäväksi tai päättää tarpeellisista välimiinoista, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.
- 27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan toimen täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos kantaja on nostanut kanteen tätä toimea vastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Tämä määräys ei ole pelkkä muodollisuus vaan se edellyttää, että pääasian kanne, johon välimiinhakemus perustuu, on sellainen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi ottaa sen tutkittavaksi.
- 28 Työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välimiinhakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välimiinojen myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*). Nämä edellytykset ovat päällekkäisiä,

joten täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva vaatimus on hylättävä, jos jokin edellytyksistä ei täyty (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta). Välimiasta päättävä tuomari vertailee tarvittaessa myös kyseessä olevia intressejä (asia C-107/99 R, Italia v. komissio, määräys 29.6.1999, Kok. 1999, s. I-4011, 59 kohta).

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

29 Komissio katsoo, että välimiasta päättävän tuomarin tehtävänä on todeta, että pääasian kannekirjelmään liittyy ensi arviolta sellaisia seikkoja, joiden perusteella voidaan tietyllä todennäköisyydellä päätellä, että se otetaan tutkittavaksi. Tässä tapauksessa kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset kuitenkin selvästi puuttuvat.

30 Komissio korostaa tältä osin, että päävaatimus koskee riidanalaisen päätöksen kumoamista. Ainoa päätös, joka riidanalaiseen päätökseen sisältyy, on kieltävä vastaus, joka on annettu kysymykseen siitä, voidaanko FPÖ:lle toimitettavien väitetiedoksiantojen ei-luottamuksellisista versioista poistaa muita tietoja kuin riidanalaisen päätöksen liitteissä 1 ja 2 mainitut, koska on todettu, että muut tiedot eivät ole sellaisia, että niille pitäisi taata yhteisön oikeudessa turvattu luottamuksellinen käsittely.

31 Kantaja pyrkii pääasian kannekirjelmässään ja välimiastahakemuksessaan riittauttamaan kyseisen päätöksen yksinomaan luettelemalla oikeusperiaatteita mutta ilmoittamatta tosiseikkoja ja varsinkaan yhdistämättä näitä tosiseikkoja

tiettyyn oikeussääntöön. Tällainen esitys ei täytä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 104 artiklan 2 kohdassa asetettuja edellytyksiä.

- 32 Kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät selvästikään täyty myöskään sen vuoksi, että kantaja pyrkii estämään kokonaan väitetiedoksiantojen toimittamisen FPÖ:lle ennen asiakysymyksestä tehtävää ratkaisua riippumatta siitä, poistetaanko asianomaisten luottolaitosten nimet niistä. Ei-luottamuksellisten väitetiedoksiantojen versioiden lähettäminen ”kantelijoille” on kuitenkin aseuksen N:o 2842/98 7 artiklan perusteella pakollista. Se ei edellytä päätöksen tekemistä eikä se siten ole kannekelpoinen päätös.
- 33 Komissio oli sitä paitsi jo 5.11.1999 päivätyssä kirjeessään varoittanut kantajaa siitä, että se aikoi menetellä asiassa kyseisen säännöksen mukaisesti. Nyt käsiteltävä hakemus ei kuitenkaan koske tuolloin tehdyn päätöksen kumoamista.
- 34 Vaikka oletettaisiinkin, että komissio on tehnyt päätöksen FPÖ:n ”hyväksymisestä kantelijaksi”, kyseessä on komission mielestä yksinomaan prosessinjohtotoimi. Tällä päätöksellä ei ole sellaisia oikeudellisia vaikutuksia, jotka voisivat vaikuttaa kantajan intresseihin muuttamalla selvästi sen oikeusasemaa, jolloin siitä voitaisiin nostaa erillinen kanne. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja on 27.3.2001 päivätyssä kirjeessään vahvistanut kantajalle vain sen, että FPÖ:n intressi esittää pyyntö oli todettu, ja esittänyt uudelleen tätä koskevat selityksensä. FPÖ:n intressin toteamisen osalta kyseinen kirje ei ollut uusi päätös vaan pelkkä vahvistus, joka ei ole kannekelpoinen.
- 35 Kantaja väittää riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttyvän. Se kiistää ensinnäkin sen, että komissio olisi tehnyt 5.11.1999 päivätyssä kirjeessään päätöksen siitä, että FPÖ:lle annettaisiin kantelijan asema. Kantaja väittää tältä osin, että kirjeen

oli allekirjoittanut johtaja eikä komission jäsen. Lisäksi 27.3.2001 päivätyssä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kirjeessä todettiin, että asiassa ilmenneet uudet käänteet olivat saaneet komission palaamaan ongelmaan, jota oli käsitelty vuoden 1999 jälkimmäisellä puoliskolla ja johon ei ollut löydetty lopullista ratkaisua. Ongelma koski sitä, oliko FPÖ:tä pidettävä asetuksen N:o 17 3 artiklassa tarkoitettuna kantelijana. Ongelmaa ei siis ollut ratkaistu lopullisesti vuonna 1999.

- 36 Kantajan mielestä riidanalaisesta päätöksestä voidaan nostaa komission lopullisesta päätöksestä nostettavasta kanteesta erillinen kanne erityisesti sen vuoksi, että sillä on pakottavia oikeudellisia vaikutuksia ja se vahingoittaa kantajan intressejä. Kantajan intressi vaatia riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä ja toissijaisesti kehotusta olla toimittamatta väitetiedoksiantoja on näin ollen näytetty toteen.
- 37 Komissiolle tutkintamenettelyn yhteydessä annettujen asiakirjojen toimittamisesta kolmansille osapuolille voidaan nostaa komission lopullisesta päätöksestä nostettavasta kanteesta erillinen kanne, koska yrityksen, johon tämä toimittaminen vaikuttaa, oikeuteen saada liikeasioilleen luottamuksellinen käsittely saatetaan vaikuttaa lopullisella ja korjaamattomalla tavalla. Väitetiedoksiantojen toimittaminen kolmansille osapuolille ei ole pelkkä menettelyn päättävää päätöstä valmisteleva toimi. Tämä ilmenee erityisesti asiassa 53/85, AKZO Chemie vastaan komissio, 24.6.1986 annetusta tuomiosta (Kok. 1986, s. 1965, Kok. Ep. VIII, s. 675, 20 kohta) ja asiassa T-353/94 R, Postbank vastaan komissio, 1.12.1994 annetusta määräyksestä (Kok. 1994, s. II-1141, 25 kohta).
- 38 Riidanalaisella päätöksellä on oikeudellisia vaikutuksia, jotka saattaisivat heikentää lopullisella ja korjaamattomalla tavalla kantajan oikeuksia väitetiedoksiannoissa esitettyjen tietojen luottamukselliseen käsittelyyn. Mahdollisuus nostaa erillinen kanne riidanalaisesta päätöksestä on siis välttämätön, jotta turvataisiin kantajan oikeudet. Oikeussuojan antaminen menettelyn lopuksi tehtävästä päätöksestä nostettavan kanteen muodossa olisi siis liian myöhäistä.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

- 39 Komissio tyytyy väitteessään, jonka mukaan kantaja ei ole välitoimihakemuksessaan täyttänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 104 artiklan 2 kohdassa asetettuja edellytyksiä, toteamaan, että kantaja on välitoimihakemuksessaan esittänyt sitä ainoata päätöstä vastaan, jonka riidanalainen päätös sisältää — eli kieltävä vastaus kysymykseen, voidaanko väitetiedoksiantojen ei-luottamuksellisista versioista poistaa muita tietoja kuin riidanalaisen päätöksen liitteissä 1 ja 2 mainitut — ainoastaan luettelon oikeusperiaatteista ilmoittamatta tosiseikkoja ja varsinkaan yhdistämättä niitä mihinkään oikeussääntöön.
- 40 Mikäli välitoimihakemusta ja erityisesti sen 18 kohtaa yhdessä 29 kanssa luetaan johdonmukaisesti, siitä ilmenee kuitenkin, että kantaja on riitauttanut komission päätöksen kieltäytyä pitämästä menettelyyn osallistuneiden yritysten nimi- ja osoitetietoja liikesalaisuuksina, joita pitäisi käsitellä luottamuksellisena, ja sen, että komissio on ainoastaan poistanut tiettyjen yksityishenkilöiden nimet ja tehtäväkuvaukset.
- 41 Tästä seuraa, että välitoimihakemus täyttää työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan ja 104 artiklan 2 kohdan vaatimukset ja se on tutkittava.
- 42 Väitteen, jonka mukaan hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty, koska pääasian kannetta ei voida tutkia, osalta vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että tätä kysymystä ei lähtökohtaisesti saa tutkia välitoimimenettelyssä, koska muuten vaikutettaisiin pääasiassa tehtävään ratkaisuun. Jos käsiteltävän asian tavoin esitetään väite siitä, että itse kanteen, johon väli-

toimihakemus liittyy, tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, saattaa kuitenkin olla välträmätöntä todeta tiettyjen sellaisten seikkojen olemassaolo, joiden perusteella voidaan ensi arviolta päätellä, että kanne on tutkittava (asia 376/87 R, Distrivet v. neuvosto, määräys 27.1.1988, Kok. 1988, s. 209, 21 kohta; asia C-300/00 P(R), Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa ym. v. neuvosto, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8797, 34 kohta ja asia T-13/99 R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-1961, 121 kohta).

43 Tässä tapauksessa välitoimista päättävä tuomari katsoo komission esittämien perustelujen valossa, että on selvittettävä, jäävätkö kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen perusteet selvästi täyttymättä.

44 Ensinnäkin komission väitteestä, jonka mukaan pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät selvästi täyty sen vuoksi, että kumoamiskanteessa ei ole täytetty työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan vaatimuksia, on todettava, että kannekirjelmän 18 ja 29 kohdasta ilmenee kantajan esittäneen siinä samat edellä 40 kohdassa kuvatut seikat kuin välitoimihakemuksessa. Tästä seuraa, että samoista syistä kuin välitoimihakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten on todettu täytyneen, kumomiskanteen tutkittavaksi ottamisen perusteet eivät näytä jäävän selvästi täyttymättä työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan valossa.

45 Korostettakoon tämän jälkeen komission väitteestä, jonka mukaan pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät selvästikään täyty, koska kantaja pyrkii estämään kokonaan väitetiedoksiantojen ei-luottamuksellistenkin osien toimittamisen FPÖ:lle, että tämä komission väite perustuu lähinnä oletukseen siitä, että asetuksen N:o 17 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön oikeutetun intressin toteamista koskevalla päätöksellä ei ole erillisiä oikeusvaikutuksia ja että väitetiedoksiannon toimittaminen tällaiselle henkilölle ei ole kannekelppoinen päätös vaan perustuu suoraan ja automaattisesti asetuksen N:o 2842/98 7 artiklaan.

- 46 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on edellyttänyt 11.11.1981 antamassaan tuomiossa (asia 60/81, IBM v. komissio, Kok. 1981, s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 9 kohta), on selvitettävä, onko riidanalainen päätös sellainen toimi, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi, vai onko se pelkkä valmistelutoimi, jonka mahdollista lainvastaisuutta vastaan menettelyn päätteeksi tehtävästä päätöksestä nostettava kanne takaa riittävän oikeussuojan.
- 47 Päätös toimittaa väitetiedoksiannot FPÖ:lle on muodollisesti toimi. Tämä toimi edellyttää aikaisempaa päätöstä, jolla komissio on katsonut, että FPÖ oli asetuksen N:o 17 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kantelija ja että sillä oli siis asetuksen N:o 2842/98 7 artiklan nojalla oikeus saada jäljennös väitetiedoksiantojen versiosta, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja.
- 48 Päätöksestä, jolla FPÖ:n prosessuaalinen asema on vahvistettu, komissio kykenee kirjallisissa huomautuksissaan ilmoittamaan ainoastaan sen, että se on tehty vuonna 1999. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja puolestaan ilmoitti 27.3.2001 päivytyssä kirjeessään, että asiassa ilmenneet uudet käänteet olivat saaneet komission palaamaan ongelmaan, jota oli käsitelty vuoden 1999 jälkimmäisellä puoliskolla ja johon ei ollut löydetty lopullista ratkaisua. Kyseessä oli FPÖ:n vaatimus tulla kohdeksi asetuksen N:o 17 3 artiklassa tarkoitettuna kantelijana ja näin ollen saada osallistua menettelyyn ja saada väitetiedoksiantojen versiot, joihin ei sisälly luottamuksellisia tietoja. Ensi arviolta vaikuttaa siltä, että päätös FPÖ:n prosessuaalisesta asemasta on aineellistunut vasta riidanalaisessa päätöksessä.
- 49 Yhdessäkään niistä kirjeistä, joita komissio ja kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja osoittivat kantajalle ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä, ei ilmoitettu, että komissio aikoi automaattisesti toimittaa FPÖ:lle väitetiedoksiannoista versiot, joihin ei sisältyisi luottamuksellisia tietoja. Kaikissa näissä kirjeissä päinvastoin annettiin kantajalle tilaisuus esittää huomautuksia mahdollisista toimitettavista väitetiedoksiantojen versioista. Tästä seuraa, että nämä kirjeet vaikuttavat päätösluonnoksilta, kun taas riidanalaiseen päätökseen sisäl-

tyy ensi arviolta komission lopullinen kanta siitä, että se lähettäisi FPÖ:lle väitetiedoksiannoista sellaiset versiot, jotka sen mielestä eivät sisältäneet luottamuksellisia tietoja (ks. vastaavasti asia T-90/96, Peugeot v. komissio, määräys 2.5.1997, Kok. 1997, s. II-663, 34 ja 36 kohta).

50 Nämä seikat tukevat alustavaa päätelmää siitä, että kantajan oikeusasemaa on voitu selvästi muuttaa ja sen intresseihin voitu vaikuttaa vasta riidanalaisella päätöksellä.

51 On varmasti totta, että kyseisten asiakirjojen mahdollisella luovuttamisella pyrittäisiin helpottamaan asian tutkimista. Sen lisäksi että riidanalainen päätös saattaa olla lopullinen, on tässä yhteydessä kuitenkin katsottava, että se on riippumaton päätöksestä, jossa todetaan, onko EY 81 artiklan määräyksiä rikottu. Kantajan mahdollisuus nostaa kanne lopullisesta päätöksestä, jossa todetaan, että kilpailusääntöjä on rikottu, ei suojaa riittävästi sen tätä koskevia oikeuksia (ks. vastaavasti em. asiassa AKZO Chemie v. komissio annetun tuomion 20 kohta). Hallinnollinen menettely ei ensinnäkään ehkä johda päätökseen, jolla todetaan kilpailusääntöjen rikkominen. Tällaisesta päätöksestä nostettava kanne ei toisaalta myöskään tarjoa kantajalle keinoja, joilla asianomaisten väitetiedoksiantojen sääntöjenvastaisesta luovuttamisesta aiheutuvat vaikutukset voidaan estää.

52 Näin ollen ei voida poissulkea sitä, että riidanalainen päätös voisi olla kannekelpoinen siltä osin kuin se koskee myös sitä, että FPÖ:lle toimitetaan väitetiedoksiannoista sellaisia versioita, jotka eivät sisällä luottamuksellisia tietoja, ja että kantaja näin ollen voisi vaatia sen kumoamista EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla. Näin ollen tämän välitoimihakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä ei voida pitää mahdottomana.

53 Näin ollen välitoimista päättävä tuomari katsoo, että on tutkittava, täytyykö kiireellisyyttä ja intressivertailua koskeva edellytys.

Kiireellisyys ja intressivertailu

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 54 Kantaja vetoaa siihen, että riidanalaisen päätöksen välitön täytäntöönpaneminen aiheuttaisi sille vakavaa aineellista ja aineetonta vahinkoa, jota ei voitaisi korjata riidanalaisen päätöksen kumoamisen jälkeenkään.
- 55 Niissä väitetiedoksiantojen versioissa, joihin ei komission mukaan sisälly luottamuksellisia tietoja ja jotka komissio aikoo toimittaa FPÖ:lle, on tietoja, joiden luottamuksellista käsittelyä kantajalla on mielestään oikeus pyytää. Tämän luottamuksellisuuden takaamiseksi ei ole riittävää, että kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja poistaa luonnollisten henkilöiden nimet ja tehtäväkuvaukset. Kantaja on istunnossa täsmentänyt, että eräitä muitakin tietoja on pidettävä luottamuksellisina. Tässä yhteydessä se viittaa erityisesti väitetiedoksiantojen adressaattien nimiin. Kantaja näet katsoo, että koska FPÖ ei ole maininnut sitä nimeltä 24.6.1997 päivätyssä kantelussaan, voidaan ajatella, että FPÖ ei tiedä komission kohdistaneen sille väitetiedoksiantoa. Kantaja vetoaa niin ikään 10.9.1999 päivätyyn väitetiedoksiannon 216, 218 ja 219 kohtaan, joissa viitataan suoraan tiettyihin kokouksiin osallistuneiden henkilöiden tehtäviin. Näissä tapauksissa kyseisten henkilöllisyys on näiden viittausten perusteella suoraan selvitettävissä. Lisäksi 219 kohtaan sisältyy tiettyjä pankkien käytäntöjä koskevia tietoja, joiden kantaja katsoo kuuluvan liikesalaisuuksiin.
- 56 Myöskään se, että komissio on päättänyt olla lähettämättä osaa väitetiedoksiantoihin liitetyistä asiakirjoista, ei estä kantajalle aiheutuvaa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, koska komissio siteeraa näitä asiakirjoja sanatarkasti ja laajasti väitetiedoksiannoissa.

57 Kantajan intressi väitetiedoksiintoihin sisältyvien tietojen luottamukselliseen käsittelyyn perustuu lähtökohtaisesti siihen, että väitteitä ei ole esitetty kontradiktoriaaliseen käsittelyyn päätteeksi. Väitetiedoksiannoista ei ilmene, miten kantaja on puolustautunut sen osalta esitettyjä väitteitä vastaan. Väitetiedoksiantojen sisällön yksipuolisuus ja se mahdollisuus, etteivät ne ole perusteltuja, eivät ehkä selviä välittömästi kolmannelle osapuolelle, jolloin tämä saattaa tehdä perusteettomia ja kantajan kannalta epäedullisia päätelmiä ja jopa tuomita kantajan etukäteen.

58 Tämä riski on erittäin merkityksellinen tilanteessa, jossa Amerikan yhdysvaltain tuomioistuimissa on käsiteltävänä ryhmäkanne. Tällaisen oikeudenkäynnin yhteydessä kantajat voisivat näet erottaa nämä väitteet asiayhteydestään niiden väliaikaisuudesta ja yksipuolisuudesta huolimatta ja ilman että kantajalla on mahdollisuuksia käyttää siinä yhteydessä oikeussuojakeinoja. Komissiolla sen enempää kuin kantajallakaan ei ole käytettävissään oikeudellisia keinoja estää sitä, että väitetiedoksiannot annetaan tai myydään kyseisille kantajille sen jälkeen kun ne on toimitettu FPÖ:lle.

59 Näin ollen kantaja vetoaa siihen, että riidanalaisen päätöksen välitön täytäntöönpano aiheuttaisi sille vakavaa ja korjaamatonta aineellista ja aineetonta vahinkoa. On enemmän kuin todennäköistä, että FPÖ julkistaa väitetiedoksiannot tai niiden sisällön ja mustaa kantajan maineen sen asiakkaiden ja työntekijöiden sekä suuren yleisön keskuudessa. Kantajan tuomitseminen tällä tavoin etukäteen veisi siltä asiakkaita muille pankeille.

60 Riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano ennen pääasiassa annettavaa tuomiota tekisi kyseisen päätöksen mahdollisen kumoamisen tuomiolla tehottomaksi, koska silloin olisi mahdotonta peruuttaa väitetiedoksiantojen toimittamista. FPÖ:llä — samoin kuin suurella yleisöllä — olisi väitteet tiedossaan.

- 61 Kiireellisyyttä ei voida kiistää myöskään sillä perusteella, että kantaja olisi voinut nostaa kanteen kansallisissa tuomioistuimissa, kuten komissio väittää. Komissio ei voi siirtää laillisuusvalvontaa kansallisille tuomioistuimille. Koska tässä tapauksessa on kyseessä asetuksen N:o 17 3 artiklan ja asetuksen N:o 2842/98 7 artiklan tulkinta, kansallisten tuomioistuinten pitäisi joka tapauksessa esittää yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntö.
- 62 Edellä kuvatut riidanalaisen päätöksen välittömän täytäntöönpanon seuraukset ovat sellaisia, että kantajalla on voimakas intressi täytäntöönpanon lykkäämiseen ja sellaisen välitoimen määräämiseen, jolla kielletään väitetiedoksiantojen toimittaminen FPÖ:lle.
- 63 Komission intressi saada tutkintamenettely nopeasti päätökseen ei tässä tapauksessa tarvitse suojaa, koska komissio on tähän saakka laiminlyönyt ratkaista lopullisesti asianosaisten välisen väitetiedoksiantojen toimittamisen laillisuutta koskevan riidan, joka on ollut vireillä jo vuodesta 1997 ja ainakin lokakuusta 1999 lähtien. Missään tapauksessa ei voida pitää kantajasta johtuvana seikkana sitä, että komissio haluaa toimittaa väitetiedoksiannot vasta nyt, kun tutkinta on päättymässä. Näin ollen on todettava, että kantajan intressi korjaamattomien vahinkojen välttämiseen ja vallitsevan tilanteen säilyttämiseen on ensisijainen.
- 64 Komissio vetoaa siihen, että perusteluissa, joita kantaja esittää hakemuksensa väitetystä kiireellisyydestä, nojaututaan kehäpäätelmään. Kantaja voi sen mielestä vastustaa väitetiedoksiantojen toimittamista FPÖ:lle ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden toimittamisesta aiheutuisi ”korjaamatonta aineetonta vahinkoa”, johon kantaja vetoaa. Kantajan omien sanojen mukaan tällaista vahinkoa voi aiheutua ainoastaan siinä tapauksessa, että toimitettaviin väitetiedoksiantojen versioihin sisältyy luottamuksellisia tietoja. Ainoat luottamukselliset tiedot, jotka sisältyvät versioihin, joiden toimittamiseen riidanalaisessa päätöksessä viitataan, ovat kantajan ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä

pidetyssä kuulemistilaisuudessa ja välitoimihakemuksen yhteydessä antamien lausumien mukaan asianomaisten luottolaitosten nimet. Kantaja on perustellut tätä näkemystään ainoastaan sillä, että FPÖ mahdollisesti käyttäisi näitä nimiä väärin poliittisiin tarkoituksiin.

- 65 Asianomaisten itävaltalaisien luottolaitosten nimet eivät kuitenkaan ole luottamuksellista tietoa. Sillä, että FPÖ mahdollisesti käyttäisi niitä, ei siten ole merkitystä tämän oikeudenkäynnin kannalta.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

— Kiireellisyys

- 66 Vakiintuneen oikeuskäytännön perusteella välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava siihen nähden, onko väliaikaisen ratkaisun antaminen tarpeellista, jotta vältettäisiin vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutuminen välitoimea hakevalle asianosaiselle. Viimeksi mainitun on näytettävä toteen, että se ei voi odottaa pääasian saattamista päätökseen ilman että tällaista vahinkoa syntyisi (asia C-278/00 R, Kreikka v. komissio, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8787, 14 kohta; asia T-73/98 R, Prayon-Rupel v. komissio, määräys 15.7.1998, Kok. 1998, s. II-2769, 36 kohta ja asia T-169/00 R, Esedra v. komissio, määräys 20.7.2000, Kok. 2000, s. II-2951, 43 kohta).
- 67 Vaikka vakavan ja korjaamattoman vahingon olemassaolon osoittamiseksi ei olekaan tarpeen edellyttää vahingon aiheutumisen näyttämistä toteen ehdotto-

malla varmuudella vaan on riittävää, että sen syntyminen on odotettavissa tietyllä todennäköisyydellä, kantajan on kuitenkin näytettävä toteen tosiseikat, joiden vuoksi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa voidaan olettaa aiheutuvan (asia C-335/99 P(R), HFB ym. v. komissio, määräys 14.12.1999, Kok. 1999, s. I-8705, 67 kohta ja em. asiassa Kreikka v. komissio annetun määräyksen 15 kohta).

- 68 Väitettyjen vahinkojen arvioimiseksi on erotettava toisistaan ne vahingot, jotka aiheutuisivat kantajan luottamuksellisina pitämien tietojen paljastamisesta, ja vahingot, jotka aiheutuisivat jo pelkästään väitetiedoksiantojen toimittamisesta FPÖ:lle luottamuksellisiksi väitetyistä tiedoista riippumatta.

— Luottamuksellisiksi väitettyjen tietojen paljastaminen FPÖ:lle

- 69 Muistutettakoon aluksi siitä, että asianomaiset tiedot sisältyvät väitetiedoksiantojen niihin versioihin, joihin ei komission mukaan sisälly luottamuksellisia tietoja ja jotka komissio aikoo laatia ja toimittaa FPÖ:lle. Kantaja vaatii, että nämä tiedot ja erityisesti sen nimi olisi poistettava näistä versioista. On kuitenkin todettava, että kantaja ei ole osoittanut, että väitetiedoksiantojen sen nimen sisältävien versioiden toimittaminen FPÖ:lle saattaisi aiheuttaa sille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Tämä riski on erityisen pieni sen vuoksi, että kantaja on jo mainittu nimeltä yhtenä vastaajista ryhmäkanteessa, joka on vireillä Amerikan yhdysvaltojen tuomioistuimissa. Kantaja ei ole istunnossa myöskään kiistänyt sitä, että lehdistössä mainittiin sen nimi asian COMP/36.571 yhteydessä. Vaikka kantaja onkin oikeassa todetessaan, että sen nimeä ei mainittu FPÖ:n komissiolle 24.6.1997 toimittamassa kantelussa, tämä ei ole riittävä perustelu sille, että sen nimi olisi luottamuksellista tietoa.

70 Kantaja on istunnossa täsmentänyt, että eräitä muitakin 10.9.1999 päivätyn väitetiedoksiannon ei-luottamukselliseen versioon sisältyviä tietoja on pidettävä luottamuksellisina. Kantaja viittaa tässä yhteydessä väitetiedoksiannon 193, 215, 216, 218 ja 219 kohtaan. Kuten tämän määräyksen 24 kohdasta ilmenee, komissio on 15.11.2001 päivätyssä kirjeessään suostunut muuttamaan 193 ja 215 kohtaa kantajan haluamalla tavalla. Tässä yhteydessä on siis keskityttävä tarkastelemaan kyseisen väitetiedoksiannon 216, 218 ja 219 kohtaa.

71 Näiden kohtien, joihin sisältyy suoria viittauksia luonnollisten henkilöiden tehtäviin, osalta on muistutettava siitä, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ainoastaan kantajalle aiheutuvat vahingot voidaan ottaa huomioon kiireellisyyttä koskevaa edellytystä tutkittaessa (em. asiassa Pfizer Animal Health v. neuvosto annetun määräyksen 136 kohta). Tästä seuraa, että tätä edellytystä tutkittaessa ei voida ottaa huomioon mahdollisia vahinkoja, joita aiheutuu kantajan tiettyjen työntekijöiden henkilökohtaiselle maineelle, ellei kantaja kykene osoittamaan, että tällainen maineen menetys saattaa aiheuttaa sen omalle maineelle vakavaa vahinkoa. Tilanne ei kuitenkaan tässä tapauksessa ole tällainen. Kantaja on näet yksinomaan esittänyt täsmentämättömiä väitteitä työntekijöidensä maineelle aiheutuvista vahingoista, joten se ei ole näyttänyt toteen näiden mahdollisten vahinkojen ja sen omalle maineelle aiheutuvaksi väitetyn vahingon välistä syy-yhteyttä.

72 Komissio viittaa 10.9.1999 päivätyn väitetiedoksiannon 219 kohdassa lisäksi tiettyihin pankkien käyttämiin ehtoihin, joita sen mukaan oli käsitelty 30.4.1996 pidetyssä kokouksessa. Kantaja on istunnossa implisiittisesti myöntänyt, että nämä viiden vuoden takaa peräisin olevat tiedot eivät ole enää ajankohtaisia. Se ei ole myöskään osoittanut, miten niiden paljastaminen voisi aiheuttaa sille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

- 73 On siis todettava, että kantaja ei ole näyttänyt toteen, että sen luottamuksellisina pitämien tietojen paljastaminen voisi aiheuttaa vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

— Väitetiedoksiantojen toimittaminen FPÖ:lle riippumatta luottamuksellisiksi väitetyistä tiedoista

- 74 Kantajan vakavaksi ja korjaamattomaksi väittämä vahinko koostuu ensinnäkin aineellisista vahingoista eli asiakkaiden menettämisestä ja toiseksi aineettomista vahingoista eli sen maineelle aiheutuvasta vahingosta. Nämä vahingot aiheutuivat kantajan mukaan siitä, että kolmannet osapuolet tuomitsivat sen etukäteen, sekä siitä, että väitetiedoksiannot todennäköisesti esitettäisiin Amerikan yhdysvalloissa vireillä olevan ryhmäkanteen yhteydessä.
- 75 Väitetyistä aineellisista vahingoista ja erityisesti asiakkaiden menettämisestä on todettava, että kyseessä on taloudellinen vahinko eli saamatta jäänyt voitto. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan taloudellista vahinkoa ei poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta voida pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavana, koska siitä voidaan myöhemmin maksaa rahamääräinen korvaus (asia C-213/91 R, Abertal ym. v. komissio, määräys 18.10.1991, Kok. 1991, s. I-5109, 24 kohta ja asia T-168/95 R, Eridania ym. v. neuvosto, määräys 7.11.1995, Kok. 1995, s. II-2817, 42 kohta).
- 76 Näiden periaatteiden mukaan täytäntöönpanon lykkääminen olisi tässä tilanteessa perusteltua, mikäli olisi ilmeistä, että kantajan olemassaolo vaarantuisi tai sen markkina-asema muuttuisi korjaamattomalla tavalla, mikäli täytäntöönpanoa ei lykättäisi. Kantaja ei ole kuitenkaan esittänyt mitään näyttöä, jonka

perusteella voitaisiin katsoa, että se joutuisi tällaiseen tilanteeseen, mikäli riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa ei lykättäisi.

77 Joka tapauksessa on todettava, että kantajan pelkäämä asiakkaiden menettäminen on puhtaasti hypoteettinen vahinko, koska se perustuu tuleviin ja epävarmoin tapahtumiin eli siihen, että FPÖ käyttää väitetiedoksiantoja julkisesti halventamistarkoituksessa (ks. vastaavasti asia T-239/94 R, EISA v. komissio, määräys 15.7.1994, Kok. 1994, s. II-703, 20 kohta; asia T-322/94 R, Union Carbide v. komissio, määräys 2.12.1994, Kok. 1994, s. II-1159, 31 kohta ja asia T-241/00 R, Le Canne v. komissio, määräys 15.1.2001, Kok. 2001, s. II-37, 37 kohta).

78 Vakavasta ja korjaamattomasta vahingosta, joka kantajan mukaan seuraisi siitä, jos väitetiedoksiannot esitettäisiin Amerikan yhdysvalloissa vireillä olevien ryhmäkanteiden yhteydessä, on todettava, että kyseessä on niinkään hypoteettinen vahinko, koska siinä edellytetään ensinnäkin sitä, että FPÖ toimittaa kyseiset väitetiedoksiannot kyseisen ryhmäkanteen kantajille, ja toiseksi sitä, että amerikkalaiset tuomioistuimet hyväksyvät kyseiset asiakirjat todisteiksi.

79 Väitettyjen aineettomien vahinkojen osalta on todettava, että kantaja ei ole esittänyt seikkoja, jotka osoittaisivat riittävällä todennäköisyydellä, että sen maineelle aiheutuisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Ainoa mahdollinen tilanne, sekin hypoteettinen, eli se, että FPÖ käyttää väitetiedoksiantoja poliittisiin tarkoituksiin tai julkistaa muita kuin luottamuksellisia kantajaa koskevia tietoja, ei anna välitoimista päättävälle tuomarille syytä muuttaa päätelmäänsä. Tässä yhteydessä on korostettava, että kuten kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja on todennut kantajalle 27.3.2001 päivätyssä kirjeessään, väitetiedoksiannon toimittaminen kantelijalle tapahtuu vain komission vireille panemassa menettelyssä ja sen tarkoituksia varten. Kantelijan oletetaan siis käyttävän väitetiedoksiantoon sisältyviä tietoja ainoastaan siinä yhteydessä. Tältä osin on todettava, että väitetiedoksiantoihin sisältyvien tietojen epäasianmukainen tai vilpillinen käyttäminen voitaisiin joka tapauksessa riitauttaa kansallisessa tuomioistuimessa.

- 80 Edellä esitetyn perusteella kantaja ei ole kyennyt näyttämään toteen kiireellisyttä koskevan edellytyksen täyttymistä. Tämän välimiöihakemuksen hylkääminen on jo sen perusteella perusteltua.

— Intressivertailu

- 81 Nyt käsiteltävä hakemus on joka tapauksessa hylättävä, kun verrataan yhtäältä kantajan intressiä saada täytäntöönpano lykätynksi ja toisaalta yleistä intressiä, joka liittyy asetusten N:o 17 ja N:o 2842/98 nojalla tehtyjen päätösten täytäntöönpanoon, sekä niiden kolmansien osapuolten intressejä, joihin riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen välittömästi vaikuttaisi.
- 82 Tässä tapauksessa yhteisön intressin siihen, että kolmannet osapuolet, joilla komissio on todennut olevan oikeutettu intressi esittää asetuksen N:o 17 3 artiklassa tarkoitettu kantelu, kykenevät esittämään asianmukaisella tavalla huomautuksia komission huomioon ottamista väitteistä, on oltava ensi sijalla kantajan väitetiedoksiannon toimittamisen lykkäämistä koskevaan intressiin nähden.
- 83 Koska kiireellisyttä koskeva edellytys ei täyty eikä intressivertailu puolla riidanalaisen päätöksen lykkäämistä, nyt käsiteltävä hakemus on lykättävä ilman että olisi tarpeen tutkia kantajan esittämiä muita perusteluja, jotka liittyvät sen hakemuksen ilmeiseen perusteltavuuteen (*fumus boni juris*).

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 20 päivänä joulukuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti